

til disse kommuner. Vi skal være gennem planlægningsprocessen, før vi kan tage stilling til det økonomiske problem, og før vi kan tage stilling til den endelige miljømæssige gevinst, men at der er et kæmpepotentiale i forhold til den investering, det her drejer sig om, kan ingen være i tvivl om.

Og denne her sag og vandmiljøplanen for den sags skyld også – det vil jeg bare sige til hr. Hovmand, som vel oven i købet sad i den regering, som i sin tid gennemførte nedrivningen af lofterne osv. i daginstitutioner – er jo karakteriseret ved, at der her er tale om årelang grundig forberedelse, og alle sagkyndige instanser har været involveret, og der er bestemt ikke tale om nogen impulshandling. Tværtimod.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Vi er jo enige med ministeren i, at de næringsstofudledninger skal vi have stoppet, men hvorfor skal man så vælge den mest bureaukratiske, den mest økonomisk tunge, den mest økonomisk uretfærdige løsning, man kan finde på?

Og så til ministerens sidste bemærkning: Jamen hvorfor så ikke nøjes med i første omgang at få kortlægningen og planlægningen på plads, så vi ved, hvordan der ser ud derude, hvad der er behov for? Altså man kan gentage pilotprojektet fra Vamdrup, men bare for hele landet. Så ved vi, hvad det er, vi snakker om, og så kan vi finde de rigtige løsninger, frem for at man nu skal trække løsninger igennem på et tidspunkt, hvor vi ikke kender forudsætningerne.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Al den dokumentation, som ministeren taler om, bygger altså på en stikprøve i to amter. Det er måske ikke det mest grundige, vi har set. Andre steder har vi været ude at spørge alle amterne, men fred være med det.

Men det, der bekymrer mig mere, er, at ministeren ikke kan melde mere ud. Han kan ikke melde ud, hvad det er for nogle succeskriterier, han har. Han kan ikke sige, at det her betyder, at nu er der ikke de og de problemer i vandmiljøplanen. Nu har vi nået det og det, og hvis det ikke gør det, så gør vi sådan og sådan. Det er en målløs indsats, vi har her, og regeringen har ikke engang fastlagt nogle succeskriterier.

Og det er selvfølgelig i sådan en situation, hvor det gælder om at fjerne noget fra en recipi-

ent, der er belastet, meget fornuftigt, at man som politiker overvejer: Hvad er kiloprisen ved at fjerne det fra lossepladsudrivning, eller hvad er kiloprisen ved byernes renseanlæg, eller hvad er kiloprisen ved industrien, ved landbruget eller ved udledning fra det åbne land? Jamen der er mange steder.

Lad os da gøre det, hvor det er billigst, hvor vi får mest for pengene. Det er vi optaget af, og vi kan se, at det er regeringen ikke. Man sætter en hel masse i gang, man ved ikke, hvad man vil med det, men det skal bare se så fint ud. Det gør, at vi stadig væk efter denne lange behandling er meget, meget betænkelige ved forslaget i dets nuværende form.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Venstre er selvfølgelig tilhænger af et godt miljø, men vi vil ikke være med til at kaste befolkningen ud i fejlinvesteringer. Og når jeg siger det på den måde, er det, fordi ministeren nu har været på talerstolen og sagt til os: Her er tale om, og nu citerer jeg, »en årelang, grundig forberedelse, en forberedelse, hvor kommuner og alle eksperter har været med«.

På den baggrund vil jeg så spørge ministeren: Hvis det virkelig er sådan, at denne sag er så grundigt undersøgt, hvordan kan det så være, at ministeren ikke engang er i stand til at overbevise sine egne kommunalfolk, sine egne borgmestre, sine egne partikolleger ude i landet om, at det her er en god idé? Hvordan kan det hænges sammen med, at alle ministerens partikolleger vender tommelfingeren nedad – i øvrigt sammen med alle andre borgmestre – i forbindelse med dette lovforslag? Hvis det er så grundigt forberedt, har man så overhovedet ingen forståelse for en seriøs miljøpolitik ude omkring i landet? Det spørgsmål synes jeg ministeren skylder os et svar på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2-5, § 2, således ændret, § 3, ændringsforslag nr. 6 om en ny affattelse af § 4 og § 4 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.